

سلاح های جدید ما را بخرید: در غزه

امتحان خود را داده اند

ژان زیگلر

برگردان: محمد علی اصفهانی

www.ghoghnoos.org

ژان زیگلر، نویسنده و تحلیلگر برجسته ی جهانی، و عضو کمیته ی مشورتی شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد، در مقاله ی تازه ی خود، ناگفته هایی را از جنایات اخیر اسرائیل در غزه فاش کرده است؛ و همچنین احتمالات و چگونگی و کم و کیف کشانیدن دست در کاران این جنایات را در برابر دادگاه های بین المللی مورد بررسی قرار داده است.

این مقاله ی تکان دهنده، به اندازه ی کافی افشاگر چهره ی دولت نسل کش اسرائیل هست. همانطور که افشاگر چهره ی کارگزاران ایرانی این دستگاه جنایت و خون، که اینک دیگر در پی حذف شدن کسانی که گویا قرار بود این ها را در تجاوز به ایران مورد استعمال قرار دهند از مواضع اصلی تصمیمگیری در آمریکا، تنها قیّم و پشتیبان واقعی خود را اسرائیل و گروه های فشار آن در سراسر جهان می بینند، و از همین رو بخش عمده یی از نیرویشان را بر دو محور زیر متمرکز کرده اند:

- دفاعی جلوه دادن تجاوز اسرائیل به غزه، با «جنگ نیابتی» نامیدن دفاع مقاومت فلسطین از مردم خود. آن هم بعد از خویشتنداری استثنایی این مقاومت در برابر تحریکات شبانه روزی و مستمر اسرائیل. جنگی به نیابت از طرف رژیم ایران که به مقاومت فلسطین دستور داده است که آن را به راه بیاندازد! اینطور راحت می توان جاسوسی برای سازمان های اطلاعاتی و نظامی اسرائیل و آمریکا را، و شناسایی ها، و تحویل دادن نیروهای مقاومت در خاورمیانه به آن ها برای قطعه قطعه شدن و به قتل رسیدن در شکنجه گاه ها را، مبارزه با رژیم ایران (به نزد ابلهان) و جلوگیری از «رشد تروریسم و بنیادگرایی در منطقه» (به نزد از ما بهتران) معرفی کرد...

- هجوم بی دلیل و بی بهانه و دسته جمعی به افراد و سایت های اپوزیسیونی که «ادا های ضد صهیونیستی در می آورند و عربده های ضد امپریالیستی می کشند»، و به عنوان «اعضای جبهه ی متحد ارتجاع»، چراغی می افروزند و نمی گذارند که اینان در تاریکی دست و پای فلسطینی و لبنانی

و عراقی را بگیرند تا آمریکا و اسرائیل سر از تن آن تروریست ها جدا کنند و بعد هم به سراغ مردم ایران بیایند...

سخن در این باره بسیار است؛ و شواهد بر این واپسین خیانت ها به عنوان واپسین شانس های قطعاً موهوم نیز فراوان در فراوان...

۲۵ اسفند ۱۳۸۷

۱۵ مارس ۲۰۰۹

از ۲۷ دسامبر ۲۰۰۸ تا ۲۲ ژانویه ۲۰۰۹ نیروی هوایی، نیروی زمینی، توپخانه، و تانک های اسرائیلی، «گتو» یی با جمعیت فوق متراکم به نام غزه را خرد و خمیر کردند.

نتیجه:

بیش از هزار و سیصد کشته، و بیش از شش هزار انسان کاملاً لت و پار شده، دست و پا قطع شده، فلج شده، و سوخته که اکثریت کلان آن ها افراد عادی و مخصوصاً کودکان هستند. سازمان ملل متحد، سازمان عفو بین الملل، و صلیب سرخ جهانی، بر تعداد بی شماری جنایت جنگی انجام شده به وسیله ی ارتش اسرائیل در این تهاجم گواهی داده اند. و روشنفکران اسرائیلی شجاعی چون گیدن لوی، میشل وارشاوسکی، ایلان پاپه، به شدت و با خشم بسیار علیه بمباران بیمارستان ها و مدرسه ها و محلات مسکونی مردم غزه فریاد برآورده اند.

در ۱۲ ژانویه در محل «خانه ی ملل» در ژنو، شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد، به منظور بررسی قتل عام در حال انجام در غزه، یک جلسه ی فوق العاده تشکیل داد. ادعای نامه ی بسیار دقیق و مستدل نماینده ی الجزایر، در این جلسه، به شدت چشمگیر بود. اما نمایندگان اتحادیه ی اروپا از امضای قطعنامه ی محکوم کردن اسرائیل اجتناب کردند. چرا؟ رژی دبره می نویسد: «آن ها فقط کاسک هایشان را از سر برداشته اند. اما در آن زیر، در کله هایشان، همچنان همان استعمارگرانی هستند که بودند.» وقتی که تجاوزگر، اسرائیل است و قربانی او عرب، این یک واکنش طبیعی است.

اسرائیل، چهارمین صادر کننده ی جهانی سلاح است. و این بار هم مشابه مورد تجاوز به لبنان در سال دوهزار و شش، تازه ترین سلاح های آزمایش نشده ی خود را با به کارگیری آن ها در غزه، بر سر مردمان غزه و خانه ها و تأسیسات فلسطینی ها تست کرد. به عنوان مثال:

یکی از سلاح های کاملاً جدید و استثنایی اسرائیل DIME نام دارد که مخفف Dense Inert Metal Explosive است. اسرائیل در تجاوز اخیر خود به غزه، این سلاح را نیز مورد آزمایش قرار داد. با

استفاده ی از آن برای به قتل رسانیدن و تکه پاره کردن ساکنان کمپ های پناهندگی با آن همه جمعیت متراکم در هر کمپ.

توپ های کوچک کربنی، که درون خودشان آلیاژی حمل می کردند از تونگستن [نوعی فلز از جنس کروم - م]، کبالت، نیکل و با آهن.

این توپ های کوچک، خاصیت انفجاری فوق العاده استثنایی و مهیبی دارند، و در فاصله ی ده متری به قطعات مختلف تقسیم می شوند.

به گزارش روزنامه ی لوموند در شماره ی ۱۳ ژانویه ی خود، یک پزشک نروژی که در محل حاضر بود، در باره ی کارکرد این سلاح جدید چنین توضیح می دهد:

«در فاصله ی دو متری، انسان ها را از وسط، دو شقه می کند. و در فاصله ی هشت متری، پاهای انسان ها را از بدنشان جدا می سازد، و آنچنان می سوزاندشان که گویا هزاران سوزن بر تنشان وارد شده است.»

اسرائیل در غزه، همچنین کاربرد خمپاره های تازه پی را تست کرد. خمپاره های نوینی حامل فسفر سفید. این خمپاره های جدید فسفوری، قربانیان را دچار سوختگی های بسیار مخوف می کنند.

همه ی این سلاح های جدید، به زودی از طرف اسرائیل به بازار های فروش سلاح در جهان صادر خواهند شد با این یادداشت توضیحی: «... توانمندی این سلاح، در غزه تست شده است و به اثبات رسیده است.»

از طرف دیگر، در جهت مقابل و مکمل تست کردن سلاح های جدید، بمباران غزه به وسیله ی اسرائیل، در خدمت «تهی کردن انبار» سلاح های قدیمی نیز بود. از بین بردن این سلاح ها در خود اسرائیل با استفاده از تکنیک خاص این کار، به قیمت گران تمام می شد و هزینه ی زیادی برای دولت داشت.

اهود باراک، انبار های سلاح های از دور خارج شده ی خود را بر سر پناهندگان فلسطینی تخلیه کرد، و توانست اسرائیل را از مخارج از بین بردن این سلاح ها خلاص کند.

«قرارداد» ۱۹۹۸ رم، که منجر به تولد دادگاه بین المللی جنایات جنگی و جنایت علیه بشریت شد، تعریف هایی بسیار دقیق از مفاهیم و مصادیق جنایت جنگی، و از مفاهیم و مصادیق جنایت علیه بشریت، ارائه داده است.

خانواده های بی سلاح فلسطینی را آشکارا و متعمدانه و دقیق و مشخص شده، نشانه گرفتن و به قتل رسانیدن، بمباران کردن بیمارستان ها و مدارس و آمبولانس ها، محروم کردن مردم عادی از خورد و خوراک و تغذیه، اعدام های بدون محاکمه... این ها همه مطابق تعریف دادگاه جنایی بین المللی، به عنوان جنایت جنگی، و به عنوان جنایت علیه بشریت، طبقه بندی شده اند.

چگونه می توان این جنایات را مجازات کرد؟

دادستان عمومی دادگاه، تا چندی پیش - تا روز بیستم فوریه - ۲۲۱ شکایت [در ارتباط با جنایات اخیر اسرائیل در غزه - م] دریافت کرده بود. اینطور نیست که این شکایات تنها از ناحیه ی خانواده های قربانیان، به دادگاه فرستاده شده باشد. از «ان جی او» های فلسطینی گرفته تا «ان جی او» های خارجی و به خصوص فرانسوی نیز چنین کرده اند. سازمان وحدت یهودی فرانسه برای صلح هم در همین زمینه علیه اسرائیل به دادگاه جنایی بین المللی اعلام جرم کرده است. ولی مشکلی در کار وجود دارد: دادستان عمومی فقط می تواند به شکایات مربوط به تابعان کشوری رسیدگی کند که امضاء کننده ی قرارداد ۱۹۹۸ رم هستند. و این در حالی است که اسرائیل حاضر به امضای این قرارداد نشده است، و حکومت خودمختار فلسطین نیز [تحت اداره ی رسمی محمود عباس] این قرارداد را امضاء نکرده است. اما برای حل این مشکل، راهی هم هست: شورای امنیت سازمان ملل متحد، از موقعیتی برخوردار است که بتواند خودش پرونده پی را در این زمینه بگشاید، و این پرونده را به دادگاه بین المللی جنایات جنگی و جنایت علیه بشریت بفرستد. طبیعی است که این تهدید وجود دارد که آمریکا از حق وتوی خود استفاده کند. اما همه چیز به سازماندهی و انسجام و تحرک مردمان سراسر جهان بستگی دارد. اگر این سازماندهی و انسجام و تحرک، نیرومند باشد، وتو کردن برای آمریکا غیر ممکن خواهد بود.

عنوان اصلی مقاله:

Crimes de guerre : la tâche de la société civile

این مقاله در منابع معتبر متعدد فرانسوی زبان منتشر شده است. برای نمونه :

www.info-palestine.net/article.php3?id_article=6252

* «گتو» کلمه پی است ایتالیایی، بیشتر به معنای محله ی سکونت یک اقلیت نژادی. این کلمه، اما معمولاً در مورد محلاتی به کار می رود که نازی ها یهودیان را به زور در آن اسکان می دادند. به کار بردن این کلمه از طرف ژان زیگلر، (و تعداد بسیاری از نویسندگان) در مورد غزه، به منظور مقایسه ی رفتار دولت اسرائیل با رفتار نازی هاست.

* راقم این سطور، در حد لازم، و از زبان نویسندگان و روزنامه نگاران و تحلیلگران فوق معتبر جهانی، مربوط به افق های متفاوت فکری و سیاسی، اسرائیلی و غیر اسرائیلی، و ... هم به نقش آغازکننده ی اسرائیل در تهاجم اخیرش به غزه که در فاصله پی کمتر از یک سال از تهاجم قبلی انجام گرفته

است، و کم و کیف و دلایل آن پرداخته است، و هم به مسائل متعدد دیگری در ارتباط با این تجاوز برنامه ریزی شده.

برای راحت تر شدن کار، خواننده را به خصوص به دو مقاله ی زیر، و پانویس ها و لینک های متعدد آن ارجاع می دهم:

استریپ تیز مکتب «انسان دوستان» در تهاجم اسرائیل به غزه

<http://www.ghoghnoos.org/khabar/khabar08/gaza-ensan.html>

غزه، و هفت پرسش و پاسخ در باب راست و دروغ مدعیان

<http://www.ghoghnoos.org/khabar/khabar08/haft-porsesh.html>

و همچنین به دو مطلب از جان پیلجر و پروفیسور ایلان پاپه، به ترجمه ی همین قلم:

گفتگوی ایل مانیفستو با ایلان پاپه، از «تاریخ نویسان نوین» اسرائیل

<http://www.ghoghnoos.org/khabar/khabar08/pappe-manifesto.html>

هولوکاستی که انکار می شود؛ و سکوت آنان که حقیقت را می دانند - جان پیلجر

<http://www.ghoghnoos.org/khabar/khabar08/pilger-sokoot.html>

******* در مورد مأموریت های واگذار شده به خدمتگزاران اسرائیل در ایران (به طور خاص) باید جداگانه

و به تفصیل نوشت. اما علی الحساب خواندن افشاگری عام روزنامه های هآرتص، زروالم پست و

لوموند، در مقاله ی جمعیت فرانسوی bellaciao تا حدودی روشنگر است: استراتژی و تاکتیک جدید

اسرائیل

<http://www.ghoghnoos.org/khabar/khabar08/bellaciao.html>